

"Eucharystia skarbem Kościoła"¹

bł. Honorat Koźmiński

Aby zgłębić tajemnicę Eucharystii, trzeba ciągle na nowo powracać do wieczernika, tam gdzie w Wielki Czwartek miała miejsce Ostatnia Wieczerza.

Jan Paweł II, Wrocław, 1 czerwca 1997 r.

2. KOMUNIA ŚW.

Dar, zjednoczenie, ubogacenie

30. Sakrament miłości

Sakrament ten ze szczególnego przywileju nazywa się sakramentem miłości, bo chociaż wszystkie Sakramenty są objawami wielkiej miłości Chrystusowej, ale ten wyczerpał tę miłość, jakby do samego dna, bo samo źródło miłości, i Sam Sprawca Miłości w Nim się zawiera.

¹ bł. Honorat Koźmiński, "Eucharystia skarbem Kościoła (Wybrane myśli z pism bł. Honorata Koźmińskiego i świadectwa o nim)", Michaelinum 2005

31. Oblubieńczy związek

Zjednoczenie, ten związek ślubny duszy z Panem Jezusem, dokonuje się w Komunii świętej. Przez Nią to bowiem przychodzi On do niej i łączy się z nią wszystkimi władzami duszy, zmysłami ciała, i staje się z nią jedno.

32. Żywe połączenie z Chrystusem

W Komunii św. Jezus łączy się z tobą, będzie w tobie i będziesz mógł powiedzieć, żyje we mnie Chrystus, [...] staniesz się przybytkiem i kościołem Pana Boga, w którym nie będzie On przebywał tak, jak w tabernakulum zamknięty, ale Sercem połączy się z tobą, zjednoczy z tobą [...], już ty nie będziesz sam, ale Bóg będzie W tobie i z tobą.

33. Cudowny pokarm duszy

Jest to bowiem cudowny pokarm duszy, bez którego żyć byśmy duchowo nie mogli, jak mówi Zbawiciel. Kto nie pożywa Ciała mego, nie ma życia w sobie, a kto je pożywa żyć będzie na wieki. Dziwną przeto jest rzeczą, że chrześcijanie nie przyjmują tego posiłku z takim zapalem, jak owa rzesza pięcioletnia przyjęła cudowny pokarm dla ciała, która chciała ogłosić Go królem.

34. Duchowy pokarm

Dla nas najdroższym cudem powinien być ten pokarm, jaki nam (Zbawiciel) zostawił [...]. Bo jak ciało nasze potrzebuje pokarmu, tak też i dusza ma swój posiłek, bez którego, jak nauczał Pan Jezus, żyć nie może.

35. Chleb mocnych

Komunia św. to chleb mocnych, to posiłek dusz dążących do doskonałości, męczenników i misjonarzy.

36. Przystępność Komunii św.

Wszystkie okoliczności tego Sakramentu (Eucharystii) są objawem Boskiej mądrości. Ukrycie Ciała i Krwi zapobiega bojaźni i pozwala nam pożywać tego niebieskiego pokarmu. Powszechność i prostota materiału, jakiego używa do swej osłony, czyni Go łatwo przystępnym dla całego świata.

37. Dał samego Siebie

W tajemnicy Ołtarza Pan Jezus okazał nam nieskończone miłosierdzie, bo dał nam Siebie samego. W Tajemnicy Ciała i Krwi Swojej ukrył Bóstwo i człowieczeństwo, dając nam Siebie z Duszą i Ciałem, i Bóstwem.

38. Dał nam wszystko

Pan Jezus przez ten Dar stał się naszym więźniem, naszym pokarmem, naszą rzeczą. Naraził się na nieskończone zniewagi. Przez ten Dar (Eucharystię) nie tylko dał nam wszystko, co miał, ale wszystko, czym jest.

39. Pan Jezus jest wszystkim

Pan Jezus W Komunii św. jest naszym Ojcem, Lekarzem, Mistrzem, Pasterzem, Bogactwem, Oblubieńcem. Bez Niego jesteśmy sierotami, chorymi, głodnymi żebrakami, opuszczonymi oblubienicami.

40. Oddanie się w miłości

Bóg jest miłością i tylko miłość może Go zadowolić. Biegnie On do ciebie sercem w Komunii św. i chce, abyś ty ku Niemu sercem wybiegał, aby te serca mogły się ze sobą zjednoczyć. Wszak każda miłość dąży do zjednoczenia serc. Nie ma większej miłości nad tę, jaką nam Pan Jezus objawia w tym, gdy w Komunii św. daje nam swoje Serce, podobnie nie ma większej miłości z naszej strony niżli wtedy, gdy przystępujemy do Komunii św. i całym sercem Jemu się oddajemy.

41. Miłość pragnie się udzielać

Jak wtedy było Mu pilno do udzielania swej łaski, tak i dziś zostaje w Hostii, i z takim samym zapałem miłości, i z taką samą gotowością udzielania się nam, jak to po raz pierwszy uczynił, Najśłodszy nasz Pan.

42. Oddaje się nam

Chrystus [...] oddał się ludziom na zawsze, pozostał utajony pod postaciami chleba, pozwalając męczyć Siebie na nowo przez zniewagi, świętokradztwa i deptanie, byle tylko mógł się zawsze łączyć z wybranymi duszami, aby im mógł służyć za pokarm duszy i przemieniać w Siebie dla ich wiecznego zbawienia.

43. Jednoczy nas z Chrystusem

Wiara święta naucza nas, że w Komunii św. łączymy się z Chrystusem całą naszą istotą [...]. Że w tej chwili, gdy Go przyjąłeś, Jego dusza jest z twoją zjednoczona, Jego ciało z twoim połączone, Jego umysł jest z twoim umysłem zespolony, ale najbardziej Jego serce łączy się z twoim, bo w Komunii św. to zjednoczenie głównie się dokonuje.

44. Jednoczy nas z Chrystusem i między sobą

Komunia św. znaczy po polsku - zjednoczenie, nie tylko duszy z Chrystusem, ale i wszystkich wiernych wspólnie do stołu Pańskiego przystępujących.

W czasach pierwszych chrześcijan wszyscy co dzień komunikowali, wszystkich wiernych było jedno serce i jedna dusza.

W owych pierwszych wiekach tak przestrzegano tego zalecenia, jakie Zbawiciel daje na końcu dzisiejszej Ewangelii, że dawano sobie pocałunek pokoju przed przystąpieniem do Komunii świętej.

45. Daje pokrewieństwa z Chrystusem

Na Ołtarzu ta sama Krew się leje, tę samą pożywamy, przez co stajemy się krewnymi Chrystusa. Bo cóż to jest krewny? To człowiek, w którym ta sama krew płynie. Dlatego my krewni Boga. Spokrewnieni z Bogiem, bo Syna Bożego Krew w nas (płynie). Jednoczenie (się) z Bogiem przemienia nas w Niego, czyni nas z Nim jedno.

46. Upodobnienie się do Chrystusa

Pan Bóg wybrał nas, abyśmy byli podobni obrazowi Jego Syna. Nie ma do tego skuteczniejszego środka niż Komunia św., dlatego mówi Zbawiciel: „Jeżeli nie będziecie pożywali Ciała mego, nie będziecie mieli żywota w sobie” [J 6,53]. „Kto pożywa Ciało moje i pije Krew moją, ten ma życie w sobie, ten mieszka we Mnie a Ja w nim” [J 6,56].

47. Przemienia nas w Chrystusa

Chcesz wiedzieć, jaki jest skutek tego zjednoczenia? Jest nim powolne przemienianie się w Jezusa Chrystusa, bo jeżeli kropla wody draży kamień, czegóż nie uczyni Pan Jezus w Komunii św., choćby serce przyjmującego było kamienne, często łącząc się z nim. Jak na wosku zmiękczone odbija się pieczęć, tak obraz Jezusa odbija się na każdym, kto przyjmuje Komunię św., a szczególnie na tych, którzy Ją często i godnie przyjmują.

48. Jezus naszym życiem

Wszystkie warunki życia w Nim (w Eucharystii) - posiłek, lekarstwo, obrona przeciwko nieprzyjaciołom [...], On w nas Swoje życie utrzymuje, On jest naszym życiem, bo gdy przyjmujesz (Go w Komunii świętej) On w tobie jest - Jego Serce czujesz.

49. Daje życie wieczne

To jest chleb, który z nieba zstąpił, mówi Pan Jezus i zapewnia nas, że kto Go pożywa, nie umrze na wieki. To znaczy, że kto godnie przyjmuje Pana Jezusa w tym Sakramencie Miłości, nie tylko na ziemi utrzymuje w sobie życie duchowe i nigdy nie umrze na duszy, ale i na wieki żyć będzie. Komunia św. daje żywot nieśmiertelny, i to nie tylko duszy, ale i ciała. Jest przeto zadatkiem przyszłego zmartwychwstania i życia wiecznego.

50. Moc duchowego pokarmu

Skuteczność Komunii św. dla dusz naszych nie ma żadnej miary [...]. Komunia św. jest dla duchowego świata tym czym, jest pożywienie dla świata naturalnego. Łatwo osądzimy, z jaką boską potęgą działa Ona po wszystkie czasy i w niezliczonych sposobach na cały ród ludzki.

51. Odnowienie duchowej siły

Jak pokarm cielesny odnawia naturę, tak ten Boski (Pokarm) odnawia i oczyszcza ją, aby się stała sposobna do złączenia z Nim.

52. Umocnienie duszy

Pozwólcie Panu Jezusowi (ukrytemu w Najświętszym Sakramencie) robić ze sobą, co zechce, a On dusze wasze pokrzepi, On je oczyści, On je powoli przemieni w Siebie, abyście byli doskonale z Nim jedno, aby Was miłość przemieniła tutaj w Niego [...].

53. Źródła życia duchowego

Pan Jezus, łącząc się z duszą, daje jej życie duchowe. Dlatego powiedział, że przyszedł po to, aby dusze żyły i aby coraz obfitsze życie miały. I te same słowa mówi, gdy przychodzi do dusz w Komunii św., bo dlatego ją postanowił, aby utrzymywał w nas to życie duchowe, i aby je coraz więcej w nas pomnażał, to jest abyśmy wrastali coraz więcej w miłość Bożą, i we wszystkie cnoty chrześcijańskie, i zdobywali się na coraz częstsze i doskonalsze czyny.

54. Rozpala ogniem miłości

Bracia Kochani, przyjmować Komunię św., to kłaść ogień w swoje serce, który sam jeden dokona dzieła nawrócenia i naszego uświęcenia, wypali namiętności, rozgrzeje ozięble nasze serce i zapali je miłością, napełni wzdumą światła i jego marnością, uczyni światowego człowieka świętym.

55. Umacnia życie w Bogu

Za każdym przyjęciem tego niebieskiego posiłku wzrasta w nas wiara, nadzieja i miłość, a ta, gdy serce ogarnie, wszystkie władze duszy zwracają się do Boga. Tam dążą nasze myśli, nasze słowa i nasze uczynki i coraz pełniej człowiek żyje w Bogu.

56. Pomnaża łaskę

Dodajcie do tego i to jeszcze, że kto się raz w roku spowiada, ten bardzo mały pożytek z sakramentów odnosi. Uczy bowiem wiara, że każdym przyjęciem Sakramentu Pokuty i Komunii św. pomnaża stan łaski i to jest, że człowiek staje się świętszym przed Bogiem i przybywa mu nowy stopień chwały w niebie.

57. Źródło gorliwości

Częsta Komunia św. jest źródłem miłości i zapału.

58. Najdoskonalszy środek w dążeniu do świętości

Komunia św. napełnia wszelką świętością, to najkrótszy sposób do świętości [...]. Chodź do Komunii św., a będziesz święty. Komunia św. cię oczyści. Komunia św. cię umocni. Komunia św. cię od upadku (zachowa). Komunia św. rozbudzi w sercu wszystkie najświętsze uczucia. (Komunia św.) to znak odróżniający, kto chodzi do

Komunii św., ten (jest) święty.

59. Ubogaca i uświęca

On (Chrystus w Eucharystii) jest bogaczem, z Niego wszystkie dary: modlitwy, pobożności, cierpliwości; chcesz się modlić - chodź do Komunii św.; chcesz mieć więcej cierpliwości - chodź do Komunii św. [...]. On woła, czeka, a my w nędzy naszej umieramy.

Przygotowanie

60. Przystępujemy w stanie łaski

Oto i my jesteśmy wprowadzeni i zaproszeni i przynagleni do tej uczty (eucharystycznej), ale biada nam, jeżeli wchodzimy na nią bez gotowej szaty miłości, jeżeli nie jesteśmy w stanie łaski, bo choć sami z siebie nigdy godnymi być nie możemy, mamy jednak w domu Bożym, w Kościele, w Sakramentach świętych środek, gdzie możemy przyoblec się w szatę królewską, w zasługi i cnoty Syna Bożego. Inaczej ten niebieski pokarm stanie się dla nas trucizną i zamiast łask, gniew Boży ściągnie.

61. Najlepszym przygotowaniem - czyste sumienie

Jak spowiedź dobra to i Komunia św. sama przez się obfite skutki (czyni). Bez dobrej spowiedzi częsta Komunia św. (jest) nieprzydatna. Najlepszym przygotowaniem do Komunii św. jest doskonale oczyszczenie sumienia i od tego wszystko zależy.

62. To nie nagroda, ale lekarstwo

Komunii św. nie trzeba uważać za nagrodę świątobliwości, ale jako lekarstwo i posiłek duchowy, a zatem im kto jest słabszy, tym więcej go potrzebuje.

Przyjmowanie

64. Chrystus zaprasza

Dla Chrystusa Pana są to gody weselne, bo On Sam łączy się z każdą duszą związkiem najściślejszym. Są to dla Niego gody upragnione, dlatego zaprasza wszystkich wiernych, a nawet przynagla i zobowiązuje ich do przyjmowania Go w Komunii świętej.

65. Pragnienie Chrystusa

Pan Jezus pragnie daleko więcej nam się udzielać, niż my pragniemy przyjmować Go w Komunii świętej.

66. Codzienna Komunia św.

Bóg tak gorąco pragnie, abyśmy codziennie do Komunii św. przystępowali dla łączenia się z Nim i dla naszego uświęcenia, że każe nas do tego przynaglać [...]. Starajmy się jak najczęściej, ale i jak najgodniej do tych Świętych Tajemnic przystępować.

67. Komunia św. w czasach apostołskich

Z początku w Kościele codziennie, potem co tydzień (przyjmowano Komunię św.). Powiecie, że to dla świętych, że pierwsi chrześcijanie byli święci, ale dlaczego - oto (dlatego), że komunikowali. Przecież to byli ludzie świeżo z pogaństwa nawróceni, bardzo prymitywnych obyczajów. Nawracali się, ale czasem w cielesne i ciężkie

zbrodnie wpadali [...]. Apostołowie wyrzucali im (to) w listach, a jednak zachęcali wszystkich do codziennej Komunii św.[...]. Pierwsi chrześcijanie i apostołowie lepiej znali intencję Pana Jezusa jak my. Lepiej rozumieli, co za skarby (są) w tym Sakramencie Miłości. Ale powiecie, że to nie dla nas, prostych - a któż [...] był przy pierwszej Komunii św. w Wieczerniku - sami prości ludzie.

68. Częstej Komunii św. wszyscy potrzebują

Ojciec św. kazał zwrócić na to uwagę, że niepotrzebnie stawiają spowiednicy i asceci jakieś szczególne warunki do częstej lub codziennej Komunii św. I niektórzy kapłani trzymają się tej zasady, że młodszym mniej pozwalają niż starszym, albo rozpoczynającym życie duchowe mniej niż tym, które wyżej postąpiły, tak jakby Komunia była zapłatą za cnoty i większą gorliwość, gdy tymczasem Komunii wszyscy potrzebują jak najczęściej, jak pokarmu dla ciała i nie wymaga się lepszego usposobienia do Komunii św. codziennej, jak do rocznej, to jest, aby być wolną od grzechu śmiertelnego, bo Komunia sama grzechy powszednie odpuszcza. Trzeba przeto bez skrupułów starać się wszystkim jak najczęściej do Komunii św. przystępować.

69. Częsta Komunia św. znakiem odrodzenia duchowego

Te dusze, które dziś poświęcają się Bogu, są daleko wyżej w doskonałości posunięte niżeli w innych czasach. To samo, że Stolica Święta zaleca codzienną Komunię św., to jest nieomylnym znakiem, że Kościół wysoko jest podniesionym duchownie i że dochodzi do doskonałości pierwotnych chrześcijan. Zawsze bowiem to było znakiem podniesienia ducha, gdy gdzieś zaczęto częściej komunikować, ale żeby to było na całym świecie, to się dotąd nie zdarzyło.

70. Abyśmy obfite życie mieli

Nie słuchajmy więc zdradliwych podszeptów piekielnego wilka, który chciałby nas przywieść do zaniedbania tego cudownego lekarstwa i pogardzania miłosierdziem Boskim, aby nas w grzechach (śmierć) zastała i abyśmy stali się uczestnikami jego wiekuistych męczarni. Słuchajmy lepiej głosu Dobrego Pasterza naszego, który za nas wszystką Krew swoją Przenajświętszą wylał i tą Krwią w sakramencie pokuty chce nas obmywać, a w sakramencie Komunii św. chce nas posilać, abyśmy wybawieni od śmierci duchowej coraz obfitsze życie w sobie mieli, a w końcu żywota wiecznego przez to dostąpili.

71. Umocnienia i pomnożenie życia duchowego

Jeżeli będziecie często pożywali ten niebieski posiłek, to i życie wasze wewnętrzne i duchowe pomnażać się będzie, a gdy będziecie Go zaniedbywali, nie będziecie mieli nadprzyrodzonego życia w sobie.

72. Częsta Komunia św. warunkiem powrotu do gorliwości

Przyjmujmy często, jak najczęściej Komunię św., ale przyjmuj my ją tak, aby

nam wyszła na zbawienie i uświętobliwienie, a nie na szkodę i zgubę duszy naszej [...]. Wróciłaby gorąca modlitwa nieustanna [...]. Wróciłaby świętobliwość życia, której przede wszystkim Bóg od nas pragnie, a od której tak dalecy jesteśmy, a bez której na próżno miłosierdzia Bożego wyczekiwać będziemy.

73. Skuteczny środek

Proszę nigdy nie zapominać, że Komunia św. jest lekarstwem, więc jest wielką lekkomyślnością, kiedy ktoś się pozbawia takiego skutecznego środka i do poprawy, i do ustrzeżenia się grzechu i do rozbudzenia gorliwości.

74. Nie dla pociechy, ale dla posilenia

Pan Jezus W Komunii św. przychodzi nie dla twojej pociechy, ale dla posilenia cię na duchu, więc niemądrze byś robiła, gdybyś Go dla oschłości opuszczała.

75. Dlaczego nie przyjmujemy Jezusa?

Czemuż się to dzieje, że mogąc codziennie mieć Zbawiciela w naszym sercu, Tego samego, Którego jedenastu uczniów widziało wstępującego do nieba, nie czujemy za Nim tej tęsknoty jak(iej) oni w tej chwili doznali. Czemu się to dzieje, że mogąc codziennie wznosić się sercem do nieba, i w sercu naszym mieć niebo, my co dzień bardziej lgniemy do ziemi?

76. Czemu się ociągacie ludzie małej wiary?

Mówicie, że wierzycie, iż w Najświętszym Sakramencie jest prawdziwie obecny Chrystus Pan, a czemuż nie przyjmujecie Go do serca? Tego, Który przyjdzie was sądzić, możecie teraz ująć miłością i wszystko u Niego uprosić - czemuż się ociągacie, ludzie małej wiary. Gdyby Zbawiciel był na ziemi, czyżbyście nie chcieli Go ujrzeć, dotknąć się Jego szaty, albo Go z wiarą błagać o łaski?

77. Czemu umierasz z głodu?

Gdybyś miał pokarm przed sobą, czy byś umierał z głodu? Co dzień morzysz głodem duszę, nie masz siły do postępu, pracy, walki, a Jego (Chrystusa) odpychasz.

78. Przyjmuj Jezusa, a będziesz żył

Niegodny jestem przyjąć Komunię św. - mówi obłudnik; zapominasz, że Mu boleść zadajesz. Niegodny jesteś - to też On się stał człowiekiem i był wzgardzony, żebyś się nie bał, żeby cię mógł przemienić w Siebie. Godny jesteś piekła, a On chce zapłacić, abyś żył. Czemuż, czemuż Mu tylokrotną boleść zadajesz?

79. Nie opuszczaj Komunii św.

Bardzo proszę panią moją, aby nie opuszczała nigdy Komunii św., ile razy tylko może ją przyjąć, i proszę Boga, aby ją w tym błogosławił, jako i we wszystkich jej świętych ćwiczeniach i pragnieniach, i uczynił ją świętą matką i świętą małżonką, i świętą panią, a nadto jeszcze świętą apostołką swoją, czego zawsze najgoręcej

pragnąłem, bo widziałem w niej ten dar niezwykły do tego.

Dziękczynienie

80. Częste przyjmowanie Jezusa najlepszym dziękczynieniem

Nie ma lepszego podziękowania Panu Jezusowi za łaskę Komunii św., jak częste z niej korzystanie i jakby płacenie Jezusem Jezusowi.

81. Oddaj serce swoje

Jeżeli mnie zapytasz, jakie przygotowanie powinienesz czynić przed przyjęciem Komunii św., odpowiem, oddaj twoje serce Jezusowi. Jeżeli mnie zapytasz, jak masz podziękować za to Boskie Serce, które ci Jezus oddaje w Komunii św., odpowiem, oddaj Mu swoje.

82. Kto Mnie miłuje, niech żyje dla Mnie

Pan Jezus mówi: kto Mnie spożywa, niech Mnie czci, niech Mi dziękuje, niech się modli lub umartwia, niech uczyni jakąś ofiarę, ale przede wszystkim niech żyje dla Mnie. Jak Pan Jezus żyje dla nas, tak my mamy żyć dla Niego.

83. Ciche dziękczynienie

Dusza wierna zanurza się po Komunii św., jakby na dno morza i tam, w największej ciszy i pełni, prawie bezustannie akty czyni, ale tak cicho, tak bez przyczynienia się własnego, iż mało co z nich przedziera się do wiedzy i pamięci, tak iż one w Bogu źródło. mają, i do Boga przez duszę przechodzą. Duszy się zdaje, że żadnych [aktów] nie czyniła, bo Duch sam niewypowiedzianymi westchnieniami prosi za nami.

84. Dogodny czas

Poznaj, że Chrystus (po przyjęciu Komunii św.) w nas przebywa, i że nie mamy dogodniejszego czasu na załatwienie spraw zbawienia. Co byś uczynił, gdyby ktoś, zapraszając cię, zaniedbywał cię, nie pałając uczuciem? Za czym pośpiesznie gonisz, czego szukasz poza twoim Panem? Więcej On cię nauczy niż wszystkie książki.

85. Oddaj się całkowicie

Jeżeli Najświętszy Sakrament, to jest Jezus, jest wszystkim dla nas, czy nie jest najśluszniejszym wnioskiem, że my powinniśmy być Jemu zupełnie oddani? Powinniśmy żyć dla Jezusa. Pomiędzy wszystkimi rzeczami Najświętszy Sakrament powinien być dla nas jedynym dziełem na świecie.

86. Świadectwo życia naszym dziękczynieniem

Moje siostry, każda ma nosić w sobie Jezusa w Komunii św., i wielbić Go i czcić, stać się przybytkiem Jego i okazać Go światu przez uczynki święte i gorliwość o zbawienie dusz. Owszem, jak wskazują Ustawy, mamy być Jego wojskiem wybranym, wyłącznie chwałę Jezusa mającym na celu, mamy Go pocieszać świętością

życia, mamy Mu niejako zastąpić Maryję, która była za ziemskiego życia Jego pocieszycielką. Oto wysokie powołanie nasze, oto czego Bóg oczekuje po nas, oto dlaczego wskazuje nam tajemnicę Niepokalanego Poczęcia.

86. Oczekiwanie

Prosić o moc na jeden dzień. Żyć od jednej Komunii św. do drugiej.

